

Ξάνθης Παντελεήμων: «Οι προϋποθέσεις της σωστής προσευχής»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Με τίτλο «Οι προϋποθέσεις της σωστής προσευχής», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 1η Φεβρουαρίου.

“Η προσευχή είναι οπωσδήποτε αναγκαία, διότι «ψυχή, μη κινούσα έαυτήν εις προσευχήν, νεκρά εστί αθλία και δυσώδης». Για τον χριστιανό είναι ένα πανίσχυρο πνευματικό όπλο, το οποίο «πλησιάζει» τον προσευχόμενο στον Θεό και τον φέρνει σε έπικοινωνία μαζί Του. Παράλληλα η προσευχή «και δαίμονας έκδιώκει», ανέφερε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Ἡ προσευχή εἶναι ὅπωςδήποτε ἀναγκαία, διότι «ψυχή, μὴ κινουῖσα ἑαυτήν εἰς προσευχήν, νεκρὰ ἐστὶ ἀθλία καὶ δυσώδης». Γιὰ τὸν χριστιανὸ εἶναι ἓνα πανίσχυρο πνευματικὸ ὄπλο, τὸ ὁποῖο «πλησιάζει» τὸν προσευχόμενον στὸν Θεὸ καὶ τὸν φέρνει σὲ ἑπικοινωνία μαζί Του. Παράλληλα ἡ προσευχή «καὶ δαίμονας ἐκδιώκει».

Ἡ παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου διδάσκει τὸν σωστὸ τρόπο τῆς προσευχῆς, στὴν ἀρχὴ τῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου.

Ἡ προσευχή δὲν ἐπιδέχεται περιαυτολογίες καὶ αὐτοεπαίνους. Ἡ ἐπικοινωνία μας μὲ τὸν Θεὸ δὲν γίνεται γιὰ νὰ Τοῦ γνωρίσουμε τὸ τί εἴμαστε, οὔτε γιὰ νὰ ἑγκωμιάσουμε τὸν ἑαυτό μας.

Ὁ Φαρισαῖος τῆς παραβολῆς ἦταν κυριευμένος ἀπὸ τὸ πάθος αὐτό. Εὐχαριστοῦσε τὸν Θεὸ ὅχι ἀπὸ ἐσωτερικὴ διάθεση καὶ καθῆκον, ἀλλὰ γιὰ νὰ προσδώσει περισσότερὴ ἀξία στὸν ἑαυτό του. Ὁ ἐγωισμὸς τὸν ὁδήγησε νὰ σταθεῖ σὲ τρεῖς ὑπερυψωμένες θέσεις, ὅχι ὅμως θεάρεστες. Ὑπερηφανεύθηκε πρῶτα γιὰ τὶς ἀρετές του. Ὑποτίμησε ἄλλους καὶ προχώρησε νὰ προσβάλλει κατὰ πρόσωπο ἓναν συνάνθρωπό του, τὸν Τελώνη. Καὶ ὅλα αὐτά γιὰ νὰ ταπεινώσει τὸν πλησίον καὶ νὰ παρουσιάσει στὸν Θεὸ τὸν ἑαυτό του ὡς ἄξιο γιὰ ἐπιβράβευση. Γιὰ τὴν περίπτωσή του ταιριάζει ὁ λόγος τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου: «Ὁ προσευχόμενος μὲ ταπείνωση καίει τοὺς δαίμονες, καὶ ἐκεῖνος ποῦ ἐπαίρεται θὰ ἐμπαιχθεῖ ἀπὸ αὐτούς».

Ὁ Τελώνης, ὁ ὁποῖος γιὰ τὸ ἐπάγγελμά του θεωροῦνταν στὴν ἐποχὴ του πολὺ ἁμαρτωλός, φέρθηκε μὲ τὸν ἐνδεδειγμένον πνευματικὸ τρόπο. Συναισθανόταν τὴν ἁμαρτωλότητά του καὶ ἔνιωθε ἀνάξιος νὰ σταθεῖ μπροστὰ στὸν Θεὸ καὶ νὰ συνομιλήσει μαζί Του. Δὲν προχώρησε στὸν κυρίως ναό, πού εἶναι κοντὰ στὸ ἱερό καὶ στὸ θυσιαστήριο, ἀλλὰ στάθηκε στὸν πίσω χῶρο μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι, μὲ τὸ βλέμμα πρὸς τὸ ἔδαφος χωρὶς νὰ τὸ ἀνυψώσει πρὸς τὸν οὐρανό. Χτυποῦσε τὰ στήθη του, ὅπου περικλείεται ἡ ἁμαρτωλὴ καρδιά του, γιὰ νὰ ἐκφράσει στὸν Θεὸ τὴν ἀναξιότητά του. «Ὁ Θεός ἰλάσθητι μοί τῷ ἁμαρτωλῷ», καὶ αὐτός δικαιώθηκε.